

være bierhverv, herunder beskæftigelse som deltidsansat brandmand, nu anses for at være almindelig beskæftigelse.

Dette betyder bl.a., at beskæftigelsen er omfattet af reglerne om fradrag i dagpengene og overførsel af overskydende timer. Men det betyder samtidig, at beskæftigelsen nu også kan medregnes til opfyldelsen af beskæftigelseskravet samt indgå i beregningen af dagpengesatsen.

For de deltidsansatte brandmænd medfører reglerne om overskydende timer, at de skal have overført de timer, de har haft ud over almindelig arbejdstid i de sidste 12 uger før ledighedens indtræden, hvor de altså har haft en merindtjening som følge af, at de har taget et ekstrajob som brandmænd.

Der er således ikke tale om, at et medlem, der får overført timer, lider et økonomisk tab som følge af reglerne, men om, at den merindtægt, man har haft ved at arbejde mere end fuld, sædvanlig tid umiddelbart forud for ledigheden, skal forbruges, forinden der kan udbetales dagpenge.

Jeg synes, det er vigtigt at understrege, at reglerne ikke stiller deltidsbrandmændene anderledes end andre medlemmer, der har ekstrajob. Jeg finder, at det som udgangspunkt må være uden relevans, hvilken form for arbejde der har resulteret i ekstraintægt.

I reglerne om timeoverførsel er der kun gjort undtagelser, for så vidt angår ganske særlige *hverv*, som er karakteriseret ved, at der er et element af pligt i varetagelsen af hvervet og det således ikke umiddelbart er muligt for det enkelte medlem at vælge ikke at påtage sig hvervet eller at frigøre sig herfra. Det gælder f.eks. nævninge og vidner i retssager samt hvervet som kommunalbestyrelsesmedlem.

Selv om jeg som sagt kan være enig i det samfundsnyttige i brandmandsarbejdet, finder jeg ikke, at det kan sidestilles med de ovennævnte hverv, da jobbet som deltidsansat brandmand dels er frivilligt, dels må karakteriseres som arbejde.

Jeg kan i øvrigt oplyse, at jeg i juni måned afholdt et møde med Landsklubben for Deltidsansatte Brandmænd omkring problemstillingen. Det fremgik på mødet, at de deltidsansatte brandmænds problem i høj grad skyldes, at deres ansættelsesvilkår – herunder aflønningen – ikke gør det attraktivt at påtage sig jobbet under ledighed eller ved risiko for ledighed.

Jeg mener ikke, at grundlaget for opretholdelse af frivillige brandværn skal sikres gennem undtagelsesbestemmelser i arbejdsløshedsforsikringsloven, og jeg har derfor ikke planer om at ændre reglerne, således at de deltidsansatte brandmænd får en særstatus i arbejdsløshedsforsikringslovgivningen.

Spm. nr. S 3233

Til skatteministeren (6/8 96) af:

Aage Frandsen (SF):

»Finder ministeren, at de forskellige afgørelser der er truffet om, at ugebladet Ingeniøren ikke kan fritages for moms, som det er tilfældet for en række andre ugeblade, er rimelige og tidsvarende, og vil ministeren i forbindelse med eventuelle kommende ændringer i momslovgivningen overveje ændringer af de kriterier, som Momsnævnet træffer sine afgørelser ud fra?«

Begrundelse

Når man ser, hvilke ugeblade der har fået momsfrigørelse, f.eks. Kommunen, og hvilke, der ikke har fået, f.eks. Ingeniøren, forekommer det ikke helt logisk. Dette kan skyldes, at de kriterier, som Momsnævnet i sin tid selv opstillede, og som nævnet nu træffer sine afgørelser ud fra, måske ikke er helt tidssvarende. Men selv efter Momsnævnets nuværende kriterier forekommer det noget overraskende, at Ingeniøren ikke kan blive fritaget, når Kommunen er fritaget. Det gælder også, hvis man ser på det af Momsnævnet opstillede kriterie om, at »publikationen skal henvende sig til en videre (almen) kreds af læsere«, og som man ikke mener Ingeniøren helt lever op til. Det er i den forbindelse værd at bemærke, at Ingeniøren ifølge en AIM-undersøgelse fra 1992 havde et læsertal på 194.000, hvoraf 45.000 er ingeniører.

Svar (22/8 96)

Skatteministeren (Carsten Koch):

Jeg kan indledningsvis oplyse, at Momsnævnet traf afgørelse om, at »Ingeniøren« ikke kan anses som en avis i momslovens forstand og